

pore. Det er vi ikke enige i, men jeg vil foreslå, at vi nu ikke snakker os væk fra hinanden. Vi har haft en debat, hvor vi efter min opfattelse har nærmet os hinanden, og så må vi tage udmøntningen af det praktiske arbejde i Folketingets Europaudvalg, og jeg håber, og det tror jeg også, at ministeren vil holde os løbende orienteret om udviklingen af det her.

Så håber jeg da, at vi vil kunne nå frem mod enighed også på det punkt. Det håber jeg da. Det vil jeg da i hvert fald arbejde for.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Bare til hr. Keld Albrechtsen: Det centrale i det her er, at Singaporeemnerne ikke må blokere for en aftale. Det er det, der er udgangspunktet. Men forhandlingsformen er jo sådan, at intet er aftalt, før alt er aftalt. Det er jo »i sidste instans«. Så jeg opfylder det, hr. Keld Albrechtsen ønsker om, at de ikke må blokere, men man kan godt have det på dagsordenen alligevel, fordi forhandlingsmetoden er, som den er.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen problemet er, at der er foreslået to forskellige fremgangsmåder. Den ene fremgangsmåde er, at Folketinget udstyrer ministeren med et mandat, der gør, at vi skal undgå at blokere, sådan som hr. Claus Larsen-Jensen siger. Det er et udmærket første skridt, men vores forslag er, at man bygger et skridt yderligere på, nemlig det skridt, at Danmark aktivt foreslår, at EU skal meddele i WTO, at hvis ulandene ønsker det taget af bordet, så er vi klar til det fra EU's side, dvs. lægge et forslag frem på bordet i Ministerrådet.

Det var det, vi ikke kunne få et tilsagn om, og det, som vi så fortsat må drøfte i Folketingets Europaudvalg. Det er deri, den tilbageværende uenighed består.

Jeg håber, jeg nu har beskrevet det korrekt.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Til hr. Keld Albrechtsen: Det er min klare opfattelse, at hvis vi her i Folketinget vedtager det, som ligger i det forslag, en stribe partier er bag, går regeringen selvfølgelig sammen med ministerkollegerne fra de andre EU-lande og afklarer, hvad det er, EU kan. Det giver jo et politisk signal om, at man ikke ønsker at blokere noget,

fordi man ønsker en aftale, men samtidig ønsker at fastholde at kunne forhandle om de emner under alle omstændigheder.

Når man så kommer til målstregen og skal sige, at nu indgår man en aftale – ja, så kan det jo godt være, at nogle af landene har sagt: O.k., vi er overbevist om, at vi gerne vil have det her med. Men hvis det ikke er tilfældet, blokerer de ikke. Så er de væk, og så er resultatet i den sidste ende nøjagtig det samme.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er det jo sådan, at mange gange ligger djævelen i detaljen, og det gør han også her – hvis han ellers er af hankøn.

Djævelen består i, at hvis man venter og bliver ved med at sige, at Singaporeemnerne skal være med i forhandlingerne, indtil man når frem til et sent tidspunkt i forhandlingerne, vil der være en stor risiko for, at ulandene igen meddeler formanden, at der ikke er basis for at indgå en aftale, fordi de rige lande bliver ved med at påstå, at Singaporeemnerne skal være med – altså at man igen kommer forbi det tidspunkt, hvor der ikke længere er nogen vej frem. Det er den bekymring, jeg har.

Jeg håber da, at jeg i virkeligheden får uret, men det, jeg har lært i Cancún, er bare, at sådan kan det altså gå, og derfor er der ingen grund til at gentage fejlen og ikke bruge de erfaringer, vi har indhøstet. Vi må kigge på det i Europaudvalget. Vi er altså ikke helt enige på det punkt, men jeg siger igen, at det håber jeg da vi bliver undervejs.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil også sige tak for debatten. Vi er ikke blevet helt enige, men jeg synes helt oplagt, at det er den mest konstruktive debat, der har været om WTO i meget lang tid. Vi har i hvert fald fået diskuteret nogle af emnerne meget indholdsmæssigt og ikke så polemisk, som det er sket tidligere, og det er jeg glad for.

Så vil jeg også gerne rose Enhedslisten, som jeg synes har været meget konstruktiv i dag med hensyn til at arbejde for forpligtende internationale aftaler. Jeg synes, det er en klædelig nyorientering, når Enhedslisten nu så kraftigt engageret kaster sig ind i arbejdet for at få internationale, forpligtende aftaler. Man har nærmet sig SF